

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges det af Piper stillede Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbestemmelse til Arrestreglementet af 7. Maj 1846 B. § 13 og E. § 5.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4455).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Oluf Jensen: Dette lille Lovforslag betegnes som Forslag til Lov om Tillæg til Arrestreglementet af 1846, og det gaar ud paa, at „naar en Fange, der udstaar Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost, af aabenbar Modvillie undlader behørigt at arbejde, eller naar en i et Arresthus hensiddende Fange paa anden Maade gør sig skyldig i groft Brud paa den Orden, som bør finde Sted i Arresten, kan der anvendes Hensættelse i Strafcelle i højst 1 Maaned, for hver Gang Forseelsen begaas.“ Jeg vil meget varmt anbefale dette lille Lovforslag til Vedtagelse. Der findes jo i Straffelovens Tillæg en Bestemmelse om, at Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost skal være forbundet med Tvangsarbejde, og naar man har en saadan Bestemmelse, bør den ogsaa kunne haandhæves. Det har flere Steder vist sig, at der savnes Midler til at faa disse Fanger til at arbejde, og efter at Arbejdet i Fængslerne nu i de senere Aar er kommet ind under mere ordnede Forhold, idet Arrestforvarerne ligefrem gennemgaar et Kursus for at kunne beskæftige Fangerne, synes det nødvendigt at have en Straf for de modvillige. De skal altsaa kunne idømmes Straf af højst 1 Maaned, og denne Straf regnes ikke med i den anden Straf. Det bliver altsaa en Tillægsstraf, som de paa-gældende maa afsone udover den Straf, de er idømte ifølge selve Loven. Jeg finder dette nødvendigt og fornuftigt, og jeg vil derfor meget anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Johansen: Naar Fængselsautoriteterne har ment, at det er nødvendigt at faa saadanne Bestemmelser for fuldt ud at kunne hævde Disciplinen i Fængslerne, maa man naturligvis støtte dem ved at vedtage Lovforslaget. Jeg er dog ikke rigtig sikker paa, hvor vidtrækkende Følger Lov-

forslaget kan have. Den sidste ærede Taler omtalte, at det var en Tillægsstraf, men der nævnes jo ogsaa andre Ting, som Berøvelsen af Lys og Hensættelse i Strafcelle. Om det er nødvendigt eller det er tilstrækkeligt, kan vi jo vanskeligt have nogen rigtig Mening om, men hvis Fangerne ligefrem øver Vold mod Fængselspersonalet, maa der vel ogsaa være stærkere Midler, der kan anvendes. Jeg ved ikke, om Legemsstraf kan anvendes her, 3 til 15 Rottingslag, naar de paa-gældende er af en saa brutal Natur, at de, naar de vil øve Vold mod andre, selv trænger til at faa at smage, hvordan det er. Jeg skulde ikke have noget imod det, Lovforslaget vilde kun blive endnu mere tiltalende for mig derved. Jeg vil derfor gerne have at vide, om denne Straf ogsaa kan anvendes.

Trier: Hvor der efter moden Overvejelse savnes et Mittel til at gennemføre den fornødne Disciplin i Arresten, forekommer det mig ganske naturligt, at man søger at imødekomme de Krav, der i den Retning stilles. Men det forekommer mig tillige, at en Lov som denne hører til dem, hvor Administrationen straks fra Begyndelsen af maa have sin Opmærksomhed henvendt paa Gennemførelsen, for at der kan danne sig en saadan Praksis, at det hele netop holder sig indenfor det, der har været Meningen med Lovforslaget, og ikke lader nogen utilbørlig Vilkaarlighed komme til at gøre sig gældende i Forvaltningen af Loven. Jeg siger dette, fordi det forekommer mig, at de Udtryk, i hvilke Lovforslaget er formet, ikke giver nogen absolut Sikkerhed for, at en saadan Vilkaarlighed ikke kan indfinde sig, hvis der savnes den stadige, tilbørlige Kontrol. Det, der efter Bemærkningernes Udtryk skal gøre Straffen effektiv, er jo det, at den Tid, i hvilken den afsones, ikke regnes med til den Fængselstid, som den vedkommende Fange er idømt. Der er med andre Ord en Mulighed for at forlænge Fængseltiden udover det Maal, som Domstolene har idømt den vedkommende, og det kan jo være en ret farlig Sag at give en saadan Myndighed. Naar der staar, at en saadan Straf kan idømmes, naar den paa-gældende undlader „behørigt at arbejde“, ligger der i selve Ordet „behørigt“ en Mulighed for en saa forskellig Opfattelse, at det godt kunde tænkes, at man i et Fængsel opfattede som „behørigt“, hvad man i et andet Fængsel ikke opfattede som „behørigt“, saaledes at Fangerne ikke vilde